

Oblasťník VSO

Jún 2013

Nm. 16

OBSAH

Úvodné slovo

Leto prichádza! Aspoň väčšina z nás dúfa. A veľa vodcov určite finišuje prípravy na skautské tábory! Povolenia, jedálničky, programy... Oddiely sú na cieľovej rovinke s ukončením družinových a oddielových aktivít a na štartovej rovinke pri chystaní táborového dobrodružstva. S nostalgiou spomínam na ten čas... Končia alebo skončili školské povinnosti, sloboda od povinnosti, dlhé ranné vstávanie, užívanie si záľub a intenzívna práca na tábore.

Naozaj zaslúžilá činnosť a moja úcta vodcom/kyniam, radcom/kyniam za ich nasadenie. Veď na ich pleciach bude ležať veľa zodpovednosti, s ktorou sa musia popasovať. A platí, že čo ich nezlomí, to ich posilní a ďalšie cenné skúsenosti budú mať „vo vrecku“.

Prajem teda všetkým, aby ich tábory dopadli k spokojnosti a pridalo sa ešte čosi navyše, čo ostáva a pretrvá v spomienkach na veľmi dlhú dobu...

V tomto čísle sa síce táborom nevenujeme vôbec, no verím, že tak bude po lete a vaše skúsenosti, zážitky a táborové dobrodružstvá sa budú len tak sypať...

Zároveň vám prajem, aby leto a letné možnosti boli pre všetkých nevyčerpatelňou studňou a každý prázdninový, dovolenkový, víkendový deň ste využili na objavovanie zaujímavých miest, na zakúsenie netradičných aktivít a na zdolanie cesty, ktorá sa vám otvorí...

A tak všetkým prajem nádherné a nezabudnuteľné leto, lebo...

„Tí, čo nič nemajú, sa nemajú o čo podeliť. Tí, čo nikam nejdu, nemôžu mať spolupútnikov.“

C.S.Lewis

Yan

Správy z VSO – 2-3

InDuLoNa VII – 4-5

Muzika – 5

Africká misia – 6

Sv. Juraj – 8-9

Zahraničie – 10

SkauTOPky- 13

Oblasťná schôdza

Dňa 9. marca sa uskutočnila oblasťná schôdza s peknou účasťou dvadsiatich štyroch členov a členičiek. Zúčastnili sa zástupcovia 33. zboru Prešov - Solivar, 49. zboru Prešov, 65. zboru Sabinov, 67. zboru Stropkov (oddielov zo Stropkova, Medzilaboriec, aj Okružleho), 68. zboru Košice, 74. zboru Košice, 126. zboru Hermanovce, 133. zboru Čičava, 8. oddielu Kysak. Zástupcovia 120. zboru Humenné boli ospravedlnení, 112. zboru Prešov-Sekčov, 115. zboru Lipany a 7. oddielu Košice neprišli. Privítali sme aj vzácných hostí: Zanku Zabloudilovú zo Strážskeho a nositeľku radu strieborného trojlístka Tanku Treľovú z Vranova nad Topľou.

Po zahájení začala pracovná časť. V prvom bode programu sme sa venovali aktuálnym problémom oblasti, zborov a oddielov. Boli to otázky registrácie, problémy s klubovými priestormi, či byrokraciou. Br. Schiffler hovoril o „boji s mestom“, ktoré od neho žiada nezmyselné doklady, že sme naozaj nezisková verejnoprospešná organizácia. Dôležitú rolu v príspevkoch zohrával záujem detí o skautskú činnosť oddielov a zborov, s tým spojená finančná záťaž, aj konkurencia na poli detských a mládežníckych organizácií.

Br. Kovalík informoval o stave prác na oblasťnom vzdelávacom stredisku Kanné. Finančné prostriedky na rekonštrukciu chaty boli získané prostredníctvom Duchovnej rady cez grant nadácie Renovabis. Práce na podkroví sú už ukončené, potrebné tohoto roku je urobiť montáž fotovoltiky a vonkajšie úpravy na chate. Br. Slivka informoval o vyúčtovaní grantu. Zároveň bolo oznámenie rozhodnutie ObR o zvýšení poplatku za osobodeň z 2 € na 2,50€.

Zvýšenie bolo zdôvodnené: Počas intenzívnych prác dochádza k opotrebovaniu náradia, ktoré je potrebné dať do opravy, lebo zakúpiť nové (napr. elektrocentrála) vzhľadom na zdvojnásobenie vykurovacích priestorov vznikla aj vyššia spotreba palivového dreva, ktoré oblasť kupuje legálnym spôsobom. Nabehnú ešte náklady na drobný spotrebný materiál pri prácach potrebných k vonkajšej úprave chaty a je potrebné zakúpiť zariadenie do podkrovia (napr. lôžka na spanie, skrinky, stoličky,...). Z hľadiska bezpečnosti proti vykradnutiu chaty je potrebné zakúpiť poplašný systém (chatu poisťovne nechcú poistiť, lebo je na opustenom mieste) a v konečnom dôsledku oblasť potrebuje získať financie aj na splácanie pôžičky za pozemok.

Br. Slivka informoval o činnosti náčelníctva a Duchovnej rady. Hovoril aj o nových podmienkach dotačnej politiky MŠ a poukázal, že zbory sa musia naučiť získavať financie na činnosť cez nadačné grantové projekty. Poukázal, že národná úroveň aj v súvislosti so storočnicou poskytuje rôzne granty, ale zbory na mailly ústredia nereagujú. K DR SLSK poznamenal, že je ukončené metodické spracovanie Rádu svetla.

K oslavám 100-ročnice mal hlavné slovo br. Novák. Oblasťná akcia zameraná na 100 ročnicu sa uskutoční nad Svinkou pri Obišovskom hrade dňa 20. apríla. Realizačný tím pod vedením Ihličky Hrabčákovej je zložený z členov 65. zboru Sabinov, 68. zboru Košice, 112. zboru Prešov-Sekčov, 8. odd. Kysak a 49. zboru Prešov. Účastníci schôdze schválili kosošvorcovú nášivku (autor návrhu Ing. Jízdny). V prípade zlého počasia bude náhradný program v telocvični ZŠ v Kysaku..

Boli informovaní aj o 100-ročnicových materiáloch vydaných celonárodnou úrovňou.

Hovorilo sa o oblasťnom projekte a ním spojených kurzoch. Projekt bol schválený v plnej výške. V apríli mal začať oblasťný radcovský kurz, ktorého uskutočnenie je pre nezáujem ohrozené. Preto sa plynule prešlo na problematiku vzdelávania. Zopakovala sa situácia z minulého roka. Jeden z diskutujúcich poukázal na fakt, že je nedostatočná komunikácia s oblasťným inštruktorom, výhrady boli k realizácii kurzov. Bolo poukázané na skutočnosť, že dopyt po radcovských kurzoch môže byť v určitom období naplnený a potrebné organizovať vyššie formy vzdelávania už fungujúcich radcov. Tieto nové formy sú potrebné, ale vzhľadom na vznik nového zboru to nie je tohoročný prípad. Z určitých dôvodov potom zbory pristupujú k realizácii zborových radcovských kurzov, resp. posielajú našich ľudí na radcovský kurz do Podtatranskej oblasti. Oblasťné vzdelávanie sa tak dostáva na „vedľajšiu koľaj“.... zlyháva schopnosť komunikácie medzi oblasťným vzdelávaním a zbormi. Je potrebné viesť o problémoch vzdelávania dialóg. Aby sa tak stalo, je nutné aby oblasťný inštruktor (alebo aspoň člen jeho realizačného tímu) sa zúčastňoval oblasťných schôdzí.

Predmetom rokovania bola ešte kopa ďalších vecí, podstatných, aj menej podstatných. Zabrало by to ďalšiu stránku. Mali ste prísť. Veď skautské dianie v regióne sa aj vás priamo dotýka.

Mufi – Jozef Mikloš

Oblastné voľby

V novembri toho roku budeme voliť novú oblastnú radu. Zdá sa, že je to ešte ďaleko, ale čas plynie veľmi rýchlo. Nad voľbou oblastnej rady a nad kandidátmi do nej sa už teraz treba vážne zamýšľať.

Podľa Organizačného poriadku SLSK máme predpísané povinné funkcie v oblastnej rade. V krátkosti uvádzam funkčné povinnosti. Sú to:

Vodca oblasti – je zároveň štatutárnym zástupcom oblasti, reprezentuje oblasť aj mimo SLSK. Riadi a koordinuje činnosť oblastnej rady. Medzi jeho povinnosti patrí aj vedenie života v oblasti, spoluprácu medzi jednotlivými organizačnými jednotkami v oblasti, komunikuje s náčelníctvom a ústredím. Požadované predpoklady – hodnosť vodca.

Zástupca oblastného vodcu – je „pravou“ rukou vodcu oblasti, v prípade jeho neprítomnosti ho zastupuje. Okrem toho môže byť vodcom oblasti poverený aj inou špecifickou úlohou – napr. zodpovedá za komunikáciu. Požadované predpoklady – hodnosť vodca.

Oblastný inštruktor – koordinuje vzdelávanie v oblasti. organizuje realizáciu kurzov, zostavuje inštruktorský tím v oblasti. Nevyhnutný predpoklad – hodnosť inštruktor

Oblastný manažer pre rozvoj – koordinuje činnosť pri rozširovaní skautingu v oblasti, pomáha už existujúcim zborom pri udržiavaní a ich rozširovaní. Predpoklad: hodnosť inštruktor, alebo vodca.

Oblastný ekonóm – spravuje finančné operácie oblasti a fundraising. Vede účtovníctvo, eviduje majetok, pripravuje rozpočet. Predpoklady – hodnosť vodca a príslušný odborný kurz, alebo ekonomické vzdelanie.

Okrem daných, môžu byť aj „nepovinné“. Tieto funkcie sú v oblastnej rade na základe rozhodnutia delegátov a uznesenia výročného oblastného zhromaždenia. Na poslednom zhromaždení tak vznikla funkcia, ktorá mala odbremeniť ekonóma od vedľajšej administratívy:

Oblastný tajomník – má na starosti administratívne povinnosti v oblastnej rade – napr. spracováva zápisnice z rokovaní, vybavuje poštu, v súčinnosti s ostatnými členmi spracováva hlásenia do programu vivant, akreditáciu oblasti, koordinuje sumarizovanie výročnej správy a pod.

Minulého roku na rozšírenej oblastnej rade začala debata o funkcii ekonóma oblasti. Bol vyslovený správny podnet, že ekonóm nie je „normálnym“ ekonómom ako je to napr. v sfére výroby, či služieb, ale v skutočnosti je pokladníkom, skladníkom, administratívnym pracovníkom, účtuje bločky a robí aj iné práce s množstvom „papierovania“. Na fundraising, vyhľadávanie grantových zdrojov, či finančné spravovanie projektov nemá pre spomínané povinnosti dostatok času. Padol návrh tieto funkcie rozdeliť.

Ďalším „problémom“ tejto funkcie je, že ľudia sa príliš do nej „nehrnú“. Treba porozmýšľať ako ďalej. Či funkciu ekonóma rozdeliť, alebo nie. Ak ju rozdelíme, potom časť týchto povinností, napr. účtovníctvo môže robiť profesionál, skaut, alebo aj neskaut, ktorý nie je voleným členom rady, ale iba spolupracovník oblastnej rady (podobne ako vzťah náčelníctva SLSK k ústrediu). Potom môže túto funkciu vykonávať buď ako dobrovoľník, alebo aj platený zamestnanec.

Ďalší počet členov oblastnej rady a ich funkcie podľa reálnej potreby schvaľujú delegáti oblastného zhromaždenia. Môže to byť duchovný asistent, člen rady pre program, oblastný zpravodajca oldskautov,.... funkcie ktoré sú pre oblasť v danom období potrebné.

Túto funkciu však oblastnému zhromaždeniu musí najprv niektorý delegát navrhnúť a ostatní hlasovaním schváliť (lebo neschváliť). Po schválení novej funkcie v ObR môžeme navrhnúť kandidáta (resp. kandidátov) na túto funkciu, ktorých potom delegáti volia v tajných voľbách. Preto na výročné oblastné zhromaždenie by sme mali ísť už pripravení na rôzne varianty.

V našej oblasti máme ľudský potenciál na zvolenie funkčnej oblastnej rady. Tento potenciál je medzi činovníkmi pracujúcimi na zborovej úrovni, aj medzi skúsenými „voľnými“. Sú to bývalí činovníci, ktorí napr. pre pracovné povinnosti, či založením si rodiny mimo pôvodného bydliska už v svojom zbore aktívne nepracujú, sú ale v regióne oblasti.

Je potrebné už teraz ľudí osloviť, diskutovať o potrebe mať v našom regióne funkčnú oblasť. Čas sa kráti, november bude za chvíľu.

Mufi – Jozef Mikloš

MYŠLIENKA

Při pozorném čtení duchovních příběhů si můžeme všimnout, že se v nich vždy objevuje úkol v rámci úkolu, zápas v rámci zápasu. Nestačí zabít draka, zachránit princeznu nebo dokonce zemřít na kříži. Hrdinův skutečný úkol je uchovat si lásku, neztratit humor, uchovat si svobodu, objevovat radost, rozvinout své představy, a to vše během zabíjení draků! Na malichernost, urážlivost nebo sebelítost není čas ani prostor, jinak člověk není hrdina. Rozmrzelý a nevlídný svatý vůbec svatým není.

Richard Rohr: Stát so moudrým mužem

InDuLoNa VII.

Indulona je už dávno za nami. Ale vo mne ešte stále doznieva ako vydarený koncert. Ved' nakoniec – možno aj oprávnene. Prebehla počas „kvetnonedeľného“ víkendu vo sviežom tatranskom vzduchu mestečka Svit a bola plná nielen Veľkej noci, ukážok zo Svätého Písma, vydarenej i nevydarenej umeleckej tvorby, ale aj rôznych hudobných žánrov. Ako sa to dá všetko skĺbiť do jednej úspešnej akcie? Jednoducho. Ak si pozvete tých správnych ľudí.

Ostrý štart

Na Indulonach už máme stálu klientelu. Nehovorím, že sem-tam niekto nový nepribudne, ale jadro v tom najširšom zmysle slova zostáva. Preto aj zoznamovačky boli skôr konverzačné. Toľko rande na jednom mieste sa nevidí každý deň. A tak si ľudia pokecali na určené témy a kto sa nestihol zoznámiť so všetkými, musel to dobehnúť súkromne. Počas predposlednej „schôdzky“ vtrhol do miestnosti náš prvý hosť – otec Cyril Hamrák z Važca. Ten sa s tým teda nebavil. Ani nás poriadne nenechal dokončiť zoznamovacie aktivity, už sa stoličky organizovali do kruhu a surovo sa nabehlo na prvú tému – životné povolanie. Tam som sa osobne dlho nezdržala, lebo akurát keď začal hovoriť o rodičovstve, otvorili sa dvere a pri nich – Amália (moja takmer 5-ročná dcéra). Na všeobecné rozveselenie mi šepká: „Mamka, ja som už veľmi unavená. Pod' ma dať spať.“ V tom tichu samozrejme skauti počuli každé slovo, takže sme odišli sprevádzané ich úsmevmi.

Charizmatická, vzdelaná, usmievavá

Pani M. Dravecká je učiteľka na konzervatóriu, no rovnako dobre ako v hudbe sa vyzná aj v teológii. Postaršia nenápadná žena s neuveriteľnou charizmou. Do Svitú prišla v sobotu akurát na raňajky. Len si sadla k stolu, a to píšem vážne, okamžite sa okolo nej začal uzatvárať kruh ľudí. V priebehu troch minút mala celý fanklub. Také že rozpačité pohľady, neistota z nového prostredia atď. u nej neprichádzalo do úvahy.

Polovica osadenstva si s ňou hneď po raňajkách dala diskusný blok o Veľkej noci. Úzky súvis starozákonnej Paschy a novozákonnej Veľkej noci, chrámová opona, „Eli, Eli“, obeta, baránok, „delia si moje šaty“ a kopa ďalších vecí zrazu vyzerala omnoho jasnejšie.

V tom istom čase druhá polovica účastníkov pozerala film s príznačným názvom *Co se týče kýče*. Ako kino poslúžila dievčenská izba, ktorá bola o dosť lepšie vykúrená ako veľká zasadačka. Tí odvážnejší sa pozakrývali paplónom a urobili si obývačkovú pohodu v cudzej posteli (napr. istý kučeravý Korbáčik z Dolného Kubína).

Mláďatka s veľkými očami

Po prvom bloku sa skupiny vymenili a medzitým k nám zavítal aj náš druhý hosť pán Kresila – vysokoškolský učiteľ z Prešovskej univerzity. Poobede dostal slovo aj on v dvoch diskusných blokoch. Hovoril o skutočnom i naivnom umení, gýči, o obrazoch a sochách s náboženskou tematikou, o úžitkovom umení. Na mňa pôsobil ako typický akademik, človek nad vecou, istý si tým, čo hovorí. Tí mladší poslucháči si asi už takí istí neboli, lebo toľko cudzích slov strčiť do jednej vety je samo o sebe umením. A to on zvládol na jednotku. Teda aspoň počas prvého bloku, ktorý bol skôr prednáškový ako diskusný.

Náročnosť vo vyjadrovaní v druhom bloku klesla na minimum, keďže tu už odpovedal na naše laické otázky.

Miestami sa mu možno zdali až hlúpe, ale ako správny učiteľ to na sebe nedal poznať. A keď už nič iné, pár vecí vďaka nemu určite všetci pochopili. Napríklad to, že keď je na obrázku odfotené akékoľvek mláďatko s veľkými vypleštenými očami, je to gýč, ktorý sa dobre predáva, lebo útočí na city. Mačiatka s mašľami, deti v sladkých kostýmčekoch, zajačiky, šteniatka – sú milé a nevkusné :-). Abstraktné maľby sú vraj vytvorené na základe archetypov, ktoré dokážu čítať malé deti. Snažila som sa predstaviť si môjho dvojročného syna Janka, ako s porozumením hľadá na abstraktný obraz a lúšti v ňom archetypy. Hmm, pán Kresila hovoril zrejme o starších deťoch...

Nebezpečná Superstar

Pani Dravecká nám pred večerou ešte ozrejmla, že gýče sa skrývajú aj v hudbe. Napríklad typický novodobý gýč je – hádajte čo... Superstar! Telka na tom ťaží, divák sa v lepšom prípade zabáva, „spevák“ sa prespieva k rýchlej sláve, prípadne sa strápňuje, porota sa tvári ako poloboh (alebo aj celý). Hudba nás však sprevádza celým životom a všetci jej veľmi dobre rozumieme, či už je iba inštrumentálna, alebo aj spievaná. Ako Hej z Kysaku vystihol – bez hudby by ani horor nebol strašný. Vypočuli sme si aj pár príjemných ukážok a utekali sme na večeru.

Potom sme si neplánovane dali ešte jeden krátky blok o Svätom Písme. Pani Dravecká odpovedala na naše otázky, ktoré sme jej vopred poslali. Týkali sa statí zo Starého i Nového zákona, no aj tak sme nakoniec skončili pri východných náboženstvách, evanjelikoch a joge.

Večer väčšina ľudí padala od únavy, takže sme si zahrli už len Milionára, ku koncu trochu nepoctivého, a tí rozumnejší išli spať.

Svätica či vrahyňa?

V nedeľu sme ukončili diskusné bloky druhou sériou otázok zo Svätého Písma. Niektorí nechápali, prečo je Judit taká uznávaná, keď z dnešného pohľadu je to vrahyňa. Iný chcel vedieť, či otec márotnatného syna bol naozaj až taký spravodlivý, ako sa píše. Ďalšiemu bolo ľúto vyschnutého figovníka. A inému nebolo jasné, ako a kedy vznikla spoveď ako sviatosť. Tu sme sa dostali až k téme očistca a keď pani Dravecká objasnila, že to nie je žiadne bu-bu-bu, ktosi (Homér) na to zareagoval, že „presne toto chcel počuť“. Homér vo všeobecnosti reagoval na všetko nejakými vtipnými poznámkami, takže má do dnešného dňa alibi, že to celé neprespal (lebo aj takí sa našli – z radov tých menej rozumných; pozri vyššie).

MINISTERSTVO ŠKOLSTVA,
VEDY, VÝSKUMU A ŠPORTU
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Téryho chata na záver

Po poslednej diskusii sme pani Draveckej odovzdali darček – papierový model Téryho chaty. Symbolická tatranská chata, keďže Indulona sa konala pod Tatrami. Hodnotenie, fotenie, balenie, obed a potom už len cesta domov – vlakom, autobusom, autom, bez detí a s deťmi, v tichu alebo s Kukulienkou z repráku.

Vydarená akcia, to sa musí nechať. A nabudúce hádam aj s ďalšími čitateľmi Oblastníka.

Juháska – Jana Vinterová
foto: arcív InDuLoNa

MUZIKA

POKE festival

S príchodom letného voľna sa nám na každom rohu otvárajú nové možnosti. (Nanešťastie zrejme okrem tých pracovných.) Kultúra nie je výnimkou. Letné „ántré“ ide u nás na východe ruka v ruke s celkom bohatou ponukou open-air festivalov. Na parkovisku pred drink - inom, na amfiteátri v PO, TUKE a UNIPO univerzitné festivaly či use the city fest v KE. Jeden extra sympatický festivalík sa organizuje tiež v Drienovskej Novej Vsi. O tom vám napíšem trochu viac.

Tretí ročník prešovsko-košického festivalu POKE sa tradične uskutoční v pôsobivom areáli starej tehelne. Láka svojou atmosférou a dá sa povedať aj netradičnosťou. Trochu iné kapely, v trochu inom priestore sprevádzané trochu iným divadlom a skvelou atmosférou. Zážitok si odnáša každý skeptik.

Relatívne mladý festák organizujú „koncertno-kultúrne“ jadrá metropol východu Prešova

a Košíc Wave s Tabačkou, ktoré sa starajú o program nielen cez leto, ale koncerty a rôzne iné eventy ponúkajú ľuďom v mestách počas celého roka. Poke je akýmsi vyvrcholením snáh týchto dvoch elementov.

Koncerty sú komornejšieho rázu, preto si návštevník môže vychutnať trochu viac intímny zážitok s konkrétnou kapelou. Navyše Poke prináša každý rok zaujímavé a netradičné mená od rocku cez hip hop a folk až po elektro z domácej, ale majoritne zo zahraničnej scény. Tento rok sa predstaví napríklad aj svieža islandská elektro formácia FM Belfast a mnoho iných. Spoza hraníc spomeniem dánskych Sleep Party People, taliansky post punk - Soviet Soviet či české elektro-akustické duo DVA.

Zhrniem to. Ak ste nadšencom divadla, hudby či iného umenia, chcete byť inovatívny a trochu si dopriať, berte partiu, zbaľte do vačka čarovné skautské trio stan-spacák-karimatku a 14. - 15. Júna navštívte Drienovskú

Novú Ves. Na záver pridávam názor minuloročnej návštevníčky Pouku :

Tento festival má nezameniteľnú atmosféru už iba z dôvodu priestoru, v ktorom sa koná. Bolo magické vychutnávať si divadlo alebo počúvať literatúru, sledovať filmy a zároveň cítiť zápach opustenosti areálu, ktorému tento festival aspoň na pár dní vdýchol život. Peter Hook s kapelou (bývalý basák Joy Division) - asi najväčšie očakávanie celého festivalu taktiež vôbec nesklamal, a to hlavne staršiu generáciu. Mňa osobne bavila Princess Chelsea a jej kapela. Bolo to rozprávkové.

Kovi – Matej Král'

Moja africká skúsenosť

Keď sa povie Južný Sudán, niektorí nevedia, na ktorú časť mapy sveta sa pozrieť. Niektorí zase veľmi dobre vedia zaradiť túto vojnovú postihnutú krajinu na Africký kontinent. Ja som prišla do Tonj /čítaj: Tondž/ koncom augusta minulého roku.

Pre domorodých je to mesto, no na naše pomery väčšia osada, kde stojí tukul pri tukule, rozbité, v období sucha prašné a v období dažďov priam neschodné cestičky plné neporiadku, zvieracieho trusu, bambusových odrezkov, sušenej trávy a kde palmy, mangovníky, figovníky a ešte nejaké tie stromky poskytujú akú-takú ochranu pred silným horúcim slnkom.

Počas dažďov vám spomaľujú kroky okrem veľkých mlák, jazierok a bahna aj žaby, ktorých je v tomto období viac než dosť. Zašliapnuť také veľké mäsko nie je vôbec príjemné, aj keď máte obuté čižmy. Neprší 24 hodín denne, ale prší denne. Teploty nie sú vysoké (pohybujú sa okolo 30-35°C), ale pri tejto vlhkosti sa cítite ako v saune. Blesky sľahajú neprestajne, takže bezpečnosť je veľakrát minimálna. Hviezdnatú oblohu často nevidno. Najmenej príjemné sú však komáre, ktoré pri takom teple a vlhku majú doslova raj.

Spím pod dvoma moskytierami a aj tak sa stane, že nejaký ten maškrtník túžiaci po krvi sa dostane do vnútra. Najväčším rizikom však nie je to, že vás poštipie. Tieto komáre sú prenášačmi malárie, ktorej sa bojí každý. Domorodci sa však boja aj dažďa. Myslia si, že aj z neho môžu dostať maláriu. Ak si nedáte pozor a rozškrabete miesto, kde vás poštipal, otvorená ranka láka rôznych lietajúcich hmyz, ktorý je taktiež prenášačom rôznych infekcií.

Akékoľvek ranky a rany sa v období dažďov kvôli vlhku hoja veľmi pomaly.

V období sucha je komárov minimálne. Žaby však vystriedajú potkany, myši, hady a škorpióny a tak pred každým vstupom do izby, do kúpeľne, z postele či kdekoľvek na šatách je dobre skontrolovať, či vás nečaká nejaké takéto prekvapenie. Teploty sú vyššie. Okolo 45°C v tieni. Slnko veľmi vyčerpáva a na otázku - „Prečo ešte nie si opálená?“ Je veľmi jednoduchá odpoveď. Na slnku sa nedá vydržať, aby ste sa opálili. Silné vetry pripomínajú malé tornádky, kde rotujúci vietor zdvíha do vzduchu všetok prach v špirálovitom útvere. Západy a východy slnka sa dajú pozorovať každý deň okolo 7:00 ráno aj večer. No najkrajšie sú západy. Často je to slnko väčšie a silno oranžové ako v kreslenom filme.

Do Afriky som prišla pomôcť deťom a mládeži. Učiť ich, tráviť s nimi čas, rozprávať, pracovať, hrať sa spolu. Tieto decká a mladí často nevedia rozmýšľať do hĺbky, alebo nepoznajú to, že sa s nimi niekto rozpráva a pri tom na neho nekričí. Hovoriť v pokoji a s úsmevom, to ich tu veľmi prekvapuje. Dinkovia sú veľmi výbušná a tvrdohlavá povaha. Najčernejší kmeň Afriky v podstate s najťažšou a najagresívnejšou mentalitou. Doteraz sa vyvražďujú medzi podkmeňmi alebo bojujú s ďalšími dvoma kmeňmi – Bongo a Jur. Nie je vždy jednoduché prežívať napätie, keď niekde máte rodinu či priateľov a netušíte, či ich ešte uvidíte. Po celý tento čas sa stretávam s veľmi veľa úsmevnými situáciami či otázkami, napr.:

„Prečo nosíš toto? (okuliare). Aby ti nenafúkal prach do očí?“ „Ty si taká vysoká. Tvoji rodičia sú tiež dinkovia? (dinkovia sú veľmi vysoký kmeň. Muži majú často okolo 2 m.)“ „Ja chcem ísť študovať do Európy.“ „Prečo?“ „Chcem vedieť rozprávať s ľuďmi s úsmevom a dobrou náladou.“ „Ty máš veľmi dlhý nos. Vlastne všetci bieli máte dlhý nos.“ „Nesed' pod stromom sama. Znamená to, že sa ti niečo vážne stalo.“ „U vás nerastie mango?“

Iba spoločne stráveným časom sa dá najlepšie porozumieť jeden druhému, pochopiť, pomôcť a týmto jednoduchým ľuďom stačí naozaj málo. Zahrať si volejbal a prstom písať skóre do piesku, či len poskakať a vyšaliť sa, spievať si, či len zakričať do vetra, zahrať na gitare, ukázať nejakú pesničku na klavíri, variť na troch kameňoch, ísť spolu do lesa na drevo, sedieť na korbe auta a vidieť pri tom opice, či len sa jednoducho ohadzovať listami a smiať, niekedy vážne rozprávať o viere a Bohu, o živote, vzťahoch, vysvetliť matematiku, spoločne sa modliť...

Treba byť však veľmi opatrní. Klamať a okrádať pre nich nie je problémom. Často sa pohybujem na hranici nedôvery a dôvery. Veriť sa tu nedá skoro nikomu, ale ako pomôžete človeku stať sa lepším? Jedine ak mu preukázate dôveru a venujete svoj čas. To, čo je nemateriálne, to má najväčšiu hodnotu. Veľmi citlivo treba vyberať slová a spôsoby komunikácie pre jednotlivé decká, či mladých. Aj keď... voda je matéria ;) A tá tu má naozaj veľkú hodnotu. Veľmi veľa by sa dalo písať, alebo skôr rozprávať... no najviac sa ukrýva asi len vo vnútri.

Mnoho pocitov, zážitkov, skúseností milých, nemilých aj ťažkých sa niekedy ani slovami opísať nedá. Nebudem hovoriť, že je to tu iba krásne a super. Život tu má aj svoje výzvy, s ktorými sa treba popasovať. V každom prípade tento rok strávený v jednej z najmenej rozvinutých (resp. nerozvinutých)

krajín Afriky sa už zapísal medzi najsilnejší v mojom živote. Vďaka Ti, Bože.

Podrobnejšie zážitky sa dajú nájsť na mojej stránke
www.mojaafrika.blogspot.sk

Yamayka – Mária Brezová

PRÍBEH

Udalosť, ktorá ma vystrašila

Škôlka, krásny čas. Človek ešte nevie rozlíšiť, že je šťastný, pretože nič iné okrem šťastia zatiaľ nezažil. A napriek tomu si pamätám udalosti, ktoré ma vydesili v pokojných chvíľach detských radovánok a prvotného spoznávania sveta.

Stojím 5-ročná na prahu škôlky. Držím mamku za ruku. Na dverách nápis: Zvonit'. Zamknuté kvôli hľadavcom. Rozmýšľam, čo sú hľadavce. Zvoníme dosť dlho a stále nič. Nebudeme to my, tie hľadavce? Alebo sa tety učiteľky dozvedeli, že k nim nechcem chodiť a naschvál zamkli? Lebo ja v škôlke nemám veľa kamarátov. Aj som im požičala svoje farbičky, také vyt'ahovacie, ale porezali sa na nich. „Tie tvoje hlúpe farbičky,“ obviňujúco vravela Dada s tvárou hneďou ako- no veľmi. „vykrvácam kvôli nim,“ a stískala si prst, z ktorého ledva vytiekla jedna kvapka krvi. A nikto nič nepovedal, len položili moje farbičky späť.

Ó nie. Počuť kroky. Ani sa nenazdám, mamka mi prezúva papučky. Pusa. Neplačem. Viem, vráti sa pre mňa. Zatiaľ vždy prišla. Ostatné deti zirájú na telku. Žiaden mi nepozdravil. Pre mňa už neostalo ani miesto. Učiteľky asi nezaujímam, keď som prišla neskoro, takže nič nevidím. Obed sa desivo približuje. Dukátové buchtičky s krémom. Aj by som sa tešila, ale neviem držať príbor. Jedlo vždy kvacká, špliecha naokolo.

Jeden chlapec, Kubo, tiež nevie jesť s nástrojmi, tak robíme gejzíry, vodopády, a iné. „Pristáva kozmonaut,“ buch. Kubo treskol lyžicou z výšky o tanier a rozbil ho vo dva kusy.

Učiteľky sa hneď zamerali na neho. Využila som príležitosť a nahádzala do seba buchtičky iba lyžičkou... a asi mi praskne bruško. Treba mi strašne kakať, ale nenávidím tie vécka. Jedna chodba plná mís, bez dverí. Niektí ide náhodou okolo, a ty sa snažíš tváriť dôstojne, keď máš stiahnuté gaťky. Ale mamka vraví: kakať treba, kým ti treba... zasadam na trón.

Rýchlosťou pokémona všetko von! Šup-šup. Teraz čo? Ehm...nedokážem si sama utrieť. „Haló,“ kričím. „Už som vykakaná!“ Nikto. Trón začína tlačiť. „Už som vy-ka-ka-ná!“ Ozvena ako v jaskyni. Dada nakukne cez dvere. Zúfalo volám: „Povedz im, že som, prosím,“ vypliešťa na mňa oči. „Dobre? Len povedz-“ zabuchla dvere. Som odrovnaná. Budem tu, až kým nepride mamka. Možno mi zadok prirastie na misu a všetci sa mi budú smiať. Alebo...treba si vôbec utierať? Nenápadne prídem, akoby nič. Stojí to za pokus? „Ty čo tu robíš? Mala si nám povedať,“ učiteľka so supím pohľadom.

„Ja...som kričala.“ „Také by si mala vedieť sama. Povedz mame, nech ťa naučí.“ Slzy mi stekajú po tvári...kvôli jednému hovienku. Rozmýšľam, či ostatní vedia, čo sa mi stalo. Mlčia.

Musím ešte vydržať spoločnú polhodinku. Sedíme v kruhu a rozprávame sa. Teda učiteľky sa pýtajú a my odpovedáme. Dneska sú zvedavé, ako voláme svojich rodičov. Každý povie, keď na neho príde rad. Mamka a ocko. Tri miesta a idem ja. Mamina a ocino. Mám povedať mamka a tatko alebo iba tato? Mama a oco. Skúsím mamku a tatka, rýchlo, a mám to za sebou. Vedľa mňa sedí Kubo: „No... matku volám matka a otca volám otec.“ Dych odo mňa ušiel. Matka? Niečo ako macocha? Takže Kubova ozajstná mama musí byť... zdesene pozerám pred seba... mŕtva! Chudák... je mi do plaču, no prečo na mňa všetci civia? „Tvoja mama nie je mŕtva, dnes ťa bola odniesť do škôlky,“ sup na mňa pozeráso zdvihnutým obočím. „Moja nie, ale Kubova,“ vážne opätujem pohľad.

Učiteľka ma vzala za ruku a vyviedla von. „Ak si neprestaneš vymýšľať, poviem to tvojej mame,“ netuším o čom rozpráva, ale prisvedčujem. Skloním zrak. Cez slzu sa mi zdá, že vidím niečo malé a hnedé s chvostíkom. Veľa. Davy. Učiteľka kričí postavená na záchodovej mise. Myši mieria do kuchyne. V ten deň sme všetci išli domov skôr a škôlku prest'ahovali do inej budovy.

Madula – Magdaléna Žiaková

Oblasťný sv. Juraj – 20.4.2013

Kto by to bol povedal, že moja prvá skautská košeľa v roku 2013 dostane prívlastok „dobová“? A kto by bol povedal, že tento historický kus látky bude mať tú česť zúčastniť sa na storočnicovej oslave sv. Juraja blízko Obišoviec? Tú košeľu mala oblečenú Majka, aby zapadla medzi organizátorov (Číňan, Ihlička, Padre), keďže všetci tam pobehovali v tých takzvaných historických krojoch spred 15 rokov.

Efekt to splnilo – organizátori boli pestrí, keďže tieto kusy boli vyrobené z rôznych látok, odlišovali sa od ostatných skautov i od seba navzájom a hlavne pôsobili mierne archaickým dojmom. To popri súťažných disciplínach a všelijakých sprievodných aktivitách udržalo medzi deťmi dojem skutočnej storočnicovej oslavy. Storočnicový Juraj je na Slovensku len raz, tak nech to má štýl...

Bola to krásna sobota. Slnko na kopcovitých obišovských lúčach svietilo na 265 hláv. Od tých najmenších vľičiackych, cez skautské, roverské, až po šedivé oldskautské. A to som nepovedala, že v tomto čísle nie sú zahrnuté najdrobnejšie hlavičky tej najmladšej, nedávno narodenej generácie. Lebo ani o kočky a detské nosiče tu nebola núdza.

Okrem súťažiacich skautov sem prichádzali mladé skautské rodinky (to bol aj môj prípad), aby oslávili tento deň s celou Východoslovenskou oblasťou. Konkrétne so 67. zborom zo Stropkova (oddiel Medzilaborce, Okružle, Stropkov), 133. zborom z Čičavy, 112., 49. a 33. zborom z Prešova, 68. a 74. zborom z Košíc, 65. zborom zo Sabinova, 126. zborom z Hermanoviec, 115. zborom z Lipian a 8. oddielom z Kysaku.

Otvorenie sprevádzala scénka o založení skautského hnutia v Československu, ktorú si pripravili prešovskí skauti zo Stodvanástky.

Nezabudli spomenúť hlavne významné medzníky, keď bol skauting opakovane rušený komunistickou vládou a následne obnovovaný pri uvoľnení politického napätia. Ja som to nevidela, ale vraj to bolo aj vtipné, len neviem, či plánované.

Keď „normálni“ ľudia niečo oslavujú, obyčajne pri tom jedia a pijú. Skauti sa namiesto toho radšej zahrajú. Organizovaná hra so stanovišťami je tou najlepšou voľbou. V tomto prípade išlo o osem súťažných disciplín pre päťčlenné družstvá. Samozrejme, skupinky boli namiešané z detí z rôznych miest a zborov, veď keby sa tam všetci navzájom poznali, boli by v ten deň na lúke iba družstvá a žiadne dobrodružstvá.

Disciplíny sa týkali praktických skautských zručností i riešenia problémov z bežného života: prvá pomoc uskutočňovaná na figurantoch, oprava defektu na bicykli, správne rozloženie nášiviek na skautskej rovnošate, skladanie počítačovej klávesnice, orientácia na mape a ovládanie mapových značiek, lúštenie viet v cudzích jazykoch, hádanie slov podľa indícií atď. Víťazá mali úlohy prispôbené svojmu veku.

Za úspešné splnenie disciplíny získavali súťažiaci nálepky s fotkami zo skautskej histórie alebo dieliky, ktoré na záver vytvorili obrázok sv. Juraja.

Viem, že predchádzajúci odsek na prečítanie znie dosť sucho. To preto, že som sa na to všetko pozerala iba akosi zďiaľky: hrať by mi nedovolili (som stará) a medzi organizátorov som nepatila. Ponúkam preto aj pohľad skautky z nášho (košického) dievčenského oddielu, ktorá sa na tom celom zúčastnila, prevzatý z oddielového časopisu:

(...) Konečne sme mohli začať. Na úvod nám prostredníctvom vtipnej scény ukázali, ako vlastne vznikol skauting tu na Slovensku. Potom nám vysvetlili pravidlá hry a Číňan (taký vtipný starší skaut) ešte raz pripomenul zábudlivosť, aby sa išli zaregistrovať a vyplatiť 1 euro. A potom nás rozdelili. Ešte úplne na začiatku (pri registračke) nám dali také karty, na ktorých sme mali miesta pre nalepovanie nálepiek za úlohy a číslo družstva. Ja som bola č. 18. Moje družstvo sa skladalo z: Marka zo Svidníka (ináč – bol to čistý flegmoš.

Keby som si mala na hodinu občianskej náuky doniesť príklad nejakého flegmatika, tak by som si ho spokojne doniesla do triedy rovno zo Svidníka. Ale aby som nebola až taká zlá: vie slušne behať, ďalej skaut a skautka z Prešova a nakoniec Pajo. Ako prvú sme urobili úlohu odfotiť sa na tému „družina musí držať spolu“. Tú sme úspešne zvládli. Potom sme išli na stanovište, kde sme mali dané nakreslené miesta nájsť na mape. Aj to sme zvládli a išli sme inde. A takto to pokračovalo ďalej.

Okrem toho, že uprostred úloh sa nám Marek stratil, sme iné väčšie komplikácie nemali. Nakoniec, keď sme to konečne mali za sebou a odovzdali vedúcim kartu, sme mali voľno. Ja som sa povozila na koňoch a chcela som ísť aj na lanovú dráhu, ale už nebol čas.

Tak sme sa vrátili späť, pretože sa začalo vyhlasovanie výsledkov. Na štvrtom mieste sa umiestnili (chvilka napätia) BIELE FLEGMY (čiže my)! A... ostatné miesta si nepamätám. No a potom... hádajte čo... sme mali TORTUU! Mňam, bola skvelá. A potom bolo voľno. Navrhla som, aby sme si zahrali Britisha (čo sme si nakoniec aj zahrali). A vtedy sa to stalo. Začala ma ukrutne bolieť hlava. Išla som s tým za Simou a tá povedala, že mám asi úpal. Zavolala Faba a Svišťa a tí ma dali ležať na karimatku. Nakoniec ma jedni milí ľudia odviezli domov. Ale okrem toho úpalu bola celá oslava skvelá a ten, kto nebol, má veľkú smolu.

Deťom sa to teda zjavne páčilo. A to chcem ešte zdôrazniť, že súčasťou programu boli aj sprievodné aktivity: jazda na koňoch, lanové dráhy, strelba z luku, frisbee, lakros a ďalšie športové hry. Pri týchto „atrakciách“ stáli dlhé rady víchať a skautov, lebo boli zaujímavé, lákavé a zadarmo (symbolické euro nerátam). Mladší účastníci si mohli kresliť, maľovať špeciálnymi farbičkami tvár či skladať si puzzle.

Popri tom fungovala aj hangárová čajovňa, kde sa dalo posediť pri káve, čaji, keksíkoch a vlastných zásobách z domu, pokecať s inými skautmi, prelistovať staré kroniky, popozerať fotky. Tu bola aj

registrácia, čiže sa tadiaľ premeli hádam všetci. No predovšetkým bol hangár rajom pre oldskautov, myslím tých, ktorí sa pretekali, kto je najdlhšie na dôchodku.

Keď sa celá paráda skončila, Veľký Medveď dopovedal krátky príhovor, výsledky boli vyhlásené a aj Xavier s rodinkou už dorazili, prišiel rad na obrovskú tortu. Ozdobená bola farebnou marcipánovou skautskou ľaliou a chutila výborne. Takže aj skauti nakoniec oslavovali pri jedle ako „normálni“ ľudia. Týmto zlatým sladkým klincom bol oblastný Juraj oficiálne uzavretý.

V mene všetkých aktívnych aj pasívnych účastníkov ďakujem organizátorom a vedúcim disciplín (cca 35 ľudí) za program, pani Kolcunovej za upečenie obrovskej výbornej torty a Bohu za slnečné počasie.

Jana Vinterová - Juháska & Ryba
foto: z facebook-u

Zo zákulisia oblastného Juraja

„A čo tak zorganizovať oblastného sv. Juraja?“ asi takto nejako znela otázka Ihličky niekedy v polovici januára. Čo iné som mal na to povedať ako áno? A neľutujem. Prvá porada na pôde klubovne 112. zboru dopadla veľmi zaujímavo. Prvé odhady účasti sľubovali približne 100 skautov, no nám (hlavne mne) v hlavách stále rezonoval Tammyho výrok o tom, ako vám nik nedokáže dať toľko, čo vám dokážu skauti sľúbiť. Našťastie pre túto akciu vôbec neplatil. Po prvých stretnutiach sme sa akosi sformovali štyria poloblázní. Ihlička, Majka, Padre a Ja – Číňan.

Späťne si uvedomujem, že aj keď sme dovtedy nič spoločného neorganizovali, zžili sme sa naozaj dobre. A pustili sme sa do roboty. Veru, miestami to vyzeralo aj beznádejne. Kolízie s termínmi, ľuďmi, eurami. Všetko sa to nakoniec utriaslo a tak sme si na poslednej, piatej plánovačke pred

sobotňajšou akciou mohli všetci štyria zodpovedne povedať, že sme pripravený. Čím vyšší dátum bol v kalendári, tým viac nám na nervy liezlo počasie. Tu ale patrí vďaka Martinovi Benkovi – Teoretikovi, ktorý nám ako riaditeľ SHMÚ pravidelne posielal súkromné predpovede počasia. Dosť nás (mňa) to ukludnilo. Prišiel piatok ráno.

Musím sa priznať, že som v hlave nemal nič iné ako sobotňajšiu akciu. Veď to v robote po mne aj tak vyzeralo, ako som zistil až pred nedávnom. A deň sa ešte ani zďaleka nekončil. Neustále som sa bál, aby Patkaň s Pyžamom, ktorí stavali lanové dráhy mali dostatok materiálu a aby sa im nič nestalo. Predsa len Pyžam bol po nočnej. Prípravy na lúke vrcholili. Roverstvo zo 112-čky a z Kysaku fungovalo ako sa len dalo. Mňa a Patkaňa ešte čakala cesta pre megatortu do Okružleho. Žiaľ, auto pre problémy s batériou a výpadok svetiel muselo v Kendiciach skončiť a tak som povolal Heja. Za zvukov vážnej hudby sme okolo 22:30 dorazili do Okružleho a naložili tortu.

Našťastie sa zместila, ledva ale zместila. Ostávalo už len bezpečne preklúčkovať pomedzi ospalých vodičov kamiónov.

O šiestej ráno sme sa už s prešovčankami presúvali na táborisko. Ani oni sa v noci nenudili. Poctivo obstrihávali súťažné karty a nálepky. Na táborisku už Manny s Kaňurom chystali faborky na vyznačenie cesty. A tu skončím. Nebudem ďalej opisovať čo sa dialo počas samotného dňa. Toľko moje strohé dojmy z chystania akcie, pretože opísať to podrobne by bolo na veľmi dlho. Počasie bolo úžasné, program sa myslím podaril tiež vcelku dobre, nový oblastný rekord v účasti sme prekonal. Dojatý som bol z pohľadu na obetavé zapojenie vyše tridsiatky roverov do hladkého priebehu celého dňa. Veľké VĎAKA. Hádam to nebolo naposledy. Ešte ďakujem ihl., P., M. že vydržali moje ustavičné otravovanie, telefonovanie a mailovanie.

Číňan – Michal Novák

PartnershipEvent, Zurich

Ako si tak prezerám neprečítané emaily, zrazu vidím titulok, ktorý obsahuje slovo Zurich. Zurich je mesto, ktoré ma vždy veľmi lákalo a asi práve preto som nereagoval na tento email ako na ostatné a so záujmom som ho prečítal až do konca. Ihneď som vedel, že na túto akciu nebudem vybrať, ale predsa mi to nedalo spávať. Na ďalší deň som napísal list, prečo práve ja by som mal zastupovať našu krajinu na tomto stretnutí. S odstupom času som aj zabudol že niečo takéto som písal, keď zrazu vidím email s kladnou odpoveďou, že práve ja (Juraj) a Zuzana sme boli vybraný zastupovať našu krajinu.

A už je to tu, deň „D“, na ktorý som tak netrpezlivo čakal. Deň, kedy som doobeda maturoval a poobede cestoval do Bratislavy, aby som na ďalší deň stihol skorý ranný autobus do Schwechatu odkiaľ sme odlietali.

Po pristaní v Zurichu, spolu so Zuzanou nervózne študujeme mapu mesta, pričom zisťujeme, že sa nachádzame vzdialený pár desiatok kilometrov od miesta, na ktoré sme sa mali dostať a ako sme zle predpokladali, že priletíme práve na toto miesto. Nakoniec všetko dobre dopadlo a s úsmevom na tvári sme dorazili do nášho YouthHostelu, kde nás už očakával organizačný tím.

Po vybalení a zabývaní v našich „izbičkách“ sa oficiálne začína meeting. Na začiatok pár organizačných pokynov, informácií a predstavenie lídrov, ktorý nás budú sprevádzať počas celej akcie. Nasledovala skorá, chutná večera, ktorá uspokojila naše hladné žalúdky. Večera bola len mála predohra pred ozajstnou akciou s názvom Internationalevening, na ktorej si bolo možné pochutnať na špecialitách predovšetkým európskych krajín a spoznať ich zvyky či tradície.

Na north –southeuropeanmeeting sa stretlo asi 60 ľudí prevažne z Európy.

Ale taktiež nechýbala zástupkyňa africkej krajiny či krajiny z latinskej ameriky. Celá akcia bola vedená prevažne v anglickom jazyku, len kde tu bolo počuť miestne jazyky, ktorými sa dorozumievali zástupcovia z rovnakých krajín. Prevetrať sa tu dal aj nemecký jazyk s ochotným organizačným tímom, ktorý nás neustále krmil miestnymi cukríkmi a čokoládkami.

Nasledujúci deň sa viedol v duchu prednášok a workshopov. Zástupcovia svojich krajín prednášali aké majú partnerstvá s inými krajinami a my sme len závistlivo s otvorenými ústami pozerali, pretože Slovensko zatiaľ nemá žiadny partnership. Ale veď práve preto sme na tomto meetingu. Dohodnúť partnerstvo s nejakou krajinou, získať od nej kontakty a neskôr sa nakontaktovať aby sme mohli podniknúť nejakú spoločnú akciu.

Pri workshopoch sme mali občas problém keď sme sa nedokázali vcítiť do situácie zainteresovaných skúsených členov partnerstiev a práve vtedy sme „zapínali“ spontánnu improvizáciu a predstavivosť.

Celý deň sme sa nachádzali v našom Youthhostely, ktorý mal asi 4 prednáškové miestnosti v ktorých sme boli rozdelení podľa toho, koho čo zaujímalo.

Večer nasledovala chutná večera v neďalekej reštaurácii s názvom Uetilberg, ktorá sa nachádzala priamo nad Zurichom, odkiaľ bol krásny výhľad na nočné mesto. Potom ako sme nasýtili naše hladné žalúdky sme vybehli na 60 metrov vysokú rozhľadňu, ktorá ponúkala ešte krajší výhľad. Trochu premrznutý ale sýty sa vraciame vlakom do nášho hostela a unavený po náročnom dni sa ukladáme k spánku.

V sobotu po raňajkách nás čakala cesta na Univerzitu Glockenhof,

kde sme strávili nasledujúce dva dni. Tu nás už čakalo spomínané občerstvenie, ktoré bolo skutočne bohaté každú prestávku.

Hneď na úvod sobotného rána sa predstavili členovia budúceho stretnutia z Fínska, ktorí nám odprezentovali čo a ako bude na ďalšom ročníku. Následne sme mali prezentáciu o finančných možnostiach. Predchádzala jej však malá aktivítka, kde každá krajina mala na papierik napísať svoje finančné možnosti. Týchto papierikov sa nazbieralo celkom dosť. Tak sme si to celé zhrnuli a neskôr v prezentácii nám boli ponúknuté mnohé ďalšie spôsoby získavania financií.

Po tomto prednáškovom bloku už boli pripravené workshopy. Na výber boli dva : pohľad na Afriku alebo pohľad na Euroáziu. Ja som šla na Afriku, ktorú nám prezentovala Mary. Mary pochádza z Afriky a v súčasnosti pracuje vo WOSM. Dozvedela som sa tak v skratke ako funguje skauting v Afrike.

Ďalej sa pokračovalo prezentáciou WOSM, kde nám dali do pozornosti akcie, ktoré sa chystajú a je ich dosť. A nakoniec, aby nás potešili nám podali správu o tom, že svetová skautská populácia každým rokom rastie!

Večer sme šli znova do reštaurácie, kde bol priestor na rozhovory a vzájomné vymieňanie si skúseností.

Po večeri nasledoval program, na ktorý sa všetci tešili od začiatku akcie - „Discovering Zurich“. Tu nás rozdelili do približne 5-tich skupín a každej skupinke prideliť 3 sprievodcov. V skupinkách sme potom obdivovali mesto Zurich, jeho pamiatky ale aj novoty a dokonca sme sa ako V.I.P. hostia dostali na terasu domu, ktorý stojí uprostred jednej z najdrahších ulíc sveta „Bahnhofstrasse“, z ktorej bol krásny výhľad na celé mesto.

V nedeľu nás čakal už iba jeden programový blok. Rozdelili sme sa do skupiniek podľa toho v akom štádiu sa nachádza naše partnerstvo s inou krajinou.

V týchto skupinkách sme mali diskutovať o tom, čo nám táto akcia dala. A následne vybrať tri hlavné body.

No a na úplný záver akcie nasledovali ďakovačky a lúčenie. A nakoniec nás všetkých nabitých novými vedomosťami a priateľstvami vypravili domov.

Gummy – Zuzana Stašková
Juraj Mrázik – Pištík
foto: archív autorov

LITERATÚRA

Veronika sa rozhodla zomrieť

Ak vyslovím meno Paolo Coelho, každému napadne jeho celosvetovo známe dielo Alchymista. Na úvod autora troška predstavím: je brazílsky spisovateľ, dramatik, skladateľ, žurnalista. Študoval v Brazílii, neskôr sa spolu s rodinou presťahoval do Londýna. Na konte má, zatiaľ, 21 kníh, ktoré vyšli v 150 krajinách sveta a boli preložené do 66 jazykov. Dvakrát bol zavretý v psychiatrickej liečebni (otec nesúhlasil, aby jeho syn bol spisovateľ, tak ho šupol do blázinca) – v knihe, ktorú vám predstavím, autor opísal aj vlastné zážitky z psychiatrie.

Tak teda, kniha Veronika sa rozhodla zomrieť. Dosť morbídny titul, nie? Práve to ma upútalo a s očakávaniami som sa vrhla na prvé stránky.

Príbeh dievčaťa, ktoré sa predávkovalo liekmi, len tak, lebo nemalo pre čo ďalej žiť. Ubíjala ju práca, život, večné žúrovanie tiež k vnútornému pokoji neprispelo. Tak ju teda zavreli na psychiatriu. Lekári jej nedávali veľkú šancu na prežitie, lebo vzala takú dávku liekov, že vôbec váhali, či ju zachraňovať. No jej sa v poslednej chvíli zachcelo žiť.

V izolácii od sveta pociťuje zrazu všetko to, čoho sa jej „vonku“ nedostalo – strach, nenávisť, lásku, bolesť, radosť, zvedavosť. Nové zážitky ju napokon privedú k poznaniu, že každá sekunda jej života je voľbou medzi životom a smrťou.

Vlastne, medzi bláznami, ak ich tak môžeme nazvať, zisťuje, že je úplne normálna, len trochu nešťastná, no aj to sa dá zmeniť.

Kniha sa skončila šťastne, asi (Veroniku pustili von, ale čo s ňou bude ďalej?), ale mne bolo akosi smutno. Ani nie tak z toho, o čom som čítala, ale z toho, čo som čítala. Slávny Paolo Coelho ma sklamal na plnej čiare. (ďalej budem dosť kritická, nechcem nikoho odradiť ani nikomu znepríjemniť čítanie, odpusťte mi to.) Fakt, že autor zasadil dej do Ľubľany mu nepomohol, celý čas som cítila, že nevie o čom píše: ani jeden detail, ani jedna citová poznámka, autor by mal vedieť o čom píše, nie?

Urobil by lepšie, ak by písal hoci aj o rodnom meste, alebo meste, kde bol hospitalizovaný, ak už chcel byť autobiografický.

Kompozične to bolo fajn, striedalo sa napätie s pokojnejšími pasážami, dokonca aj sekundárna dejová línia sa objavila. Prijemné spestrenie, ale! Obrovský potenciál zas ostal nevyužitý. Čitateľa obit' len pár povrchnými opismi duševného rozpoloženia tesne pred smrťou sa mi zdá nefér! Nie každý je Fiodor Dostojevskij, majster psychologického románu, no pohrať sa mohol trochu viac.

Tiež som celkom nerozumela prečo je hlavná hrdinka žena.

Ved' autor je chlap a, úprimne, snaha o jeho opisy duše dievčaťa vyznela dosť amatérsky. Taká Jane Austenová radšej nepísala o vnútornom prežívaní mužov, lebo nevedela ako to u „nich“ funguje (hoci mňa by celkom zaujímalo ako všetky udalosti prežíval pán Darcy, možno to raz niekto napíše).

Dobre, zat'ahujem ručnú a nebudem ďalej vyratúvať chyby, ktorých sa podľa mňa autor dopustil. Týmto všetkým som chcela len poukázať na to, aby sme vedeli vyjadriť kritiku a svoj názor, nebáli sa ani takých mien, ako je Paolo Coelho, ktorý je síce úspešný, ale zas nie všetko sa mu musí podariť. Nikoho nechcem odradiť od čítania jeho kníh, božechráň! Iba niekedy ste čakali viac, a nakoniec ste sa toho nedočkali. Nič to, ja knihu založím medzi ostatné, ktoré už asi druhýkrát neprečítam a vám prajem, aby ste čítali a tak skoro nenatrafili na sklamanie.

Zuzana Ďurišová - Zuzu

Fotografujeme makro

Makrofotografia označuje fotografiu z veľmi blízkych vzdialeností. Môže to byť snímka kvetu, chrobáka alebo iného zaujímavého detailu. Tieto fotografie odhaľujú časť nášho sveta, ktorý si málo ľudí čo i len všimne, a ktorý je priam zázračný, keď sa ľudom ukáže. Nájdite si teda režim Makro na vašom fotoaparáte a uvidíte, že budete schopní zaostriť na veľmi blízke predmety. Objavíte tak úplne nový svet, plný zaujímavých tvarov a farieb.

Pri fotení makra je veľmi dôležitá práca s hĺbkou ostrosti a tiež netreba zabúdať na pravidlá kompozície. Radšej ako do stredu umiestnite objekt do tretinovej kompozície. Vyhnite sa foteniu objektov priamo osvetlených slnkom. Fotky budú pôsobiť tvrdo a objekt bude obkolesený vlastným tieňom. Na fotenie makra je ideálne rozptýlené svetlo, ktoré dokonale presvetlí všetky časti scény a zvýrazní farby. Snímajte preto radšej v tieni alebo pri zamračenom počasí.

Problematické je aj použitie blesku, ktorý je na krátke vzdialenosti príliš silný a „vypáli“ scénu silným bielym svetlom. Pokiaľ teda fotíte v nedostatočných svetelných podmienkach, použite radšej statív.

Kľúčovým prvkom pri fotení makra je starostlivý výber pozadia, ktoré by nemalo pôsobiť rušivo.

Aby hlavička snežienky (obr. 1.) nesplývala s bielym snehom, bolo potrebné položiť fotoaparát na zem, aby sa do záberu dostalo tmavšie pozadie.

Na jar majú listy sýtozelenú farbu, ktorá sa ešte viac zvýrazní, ak umiestnime list do protisvetla. Pre lepší kontrast sa využil tmavý múrik (obr. 2.), ktorého štruktúra sa vďaka nízkej hĺbke ostrosti v pozadí úplne stráca a necháva tak vyniknúť hlavný objekt.

Aj malý pohyb fotoaparátu vo vašich rukách sa prejaví na snímke veľkou neostrosťou, preto používajte statív a diaľkovú spúšť. Pozor na vietor! Fotografovaný objekt môžete zboku zakryť a tým ho ochrániť aj pred malými závanmi vetra. Pri fotení hmyzu si vyhladnite dobré stanovište a nachystajte fotoaparát. Chce to veľkú dávku trpezlivosti a pohotovosti, ale výsledky „malých príšer“ môžu byť nevšedným spestrením vášho fotografického umenia.

Každý objektív má presnú minimálnu vzdialenosť, na ktorú dokáže zaostriť. Táto vzdialenosť bude pre vás pri fotení makra rozhodujúca. Na fotografovaný objekt sa nepozerajte ako biológ, ale ako maliar. Nie je dôležitý jeho skutočný význam, ale zaujímavá farebnosť či tvar. Môžete tak vytvoriť zaujímavé abstraktné fotografie.

Cichy – Jozef Lenarčíč
Sprievodca odborkou fotograf

VTIPY

Venované Chuckovi...

Chuck Norris došiel na koniec kruhového objazdu.

Chuck Norris vložil do prehrávača kolečko salámy a prehralo mu to celú zabíjačku.

Chuck Norris videl všetky videá na YouTube.

Chuck Norris hral hokej, dal gól a sám si naň aj prihral.

Chuck Norris utopil rybu. Hneď dvakrát!

Chuck Norris pomýlil rubikovu kocku.

gmail@chucknoriss.com

Keď A.G. Bell vymyslel telefón už mal dva neprijaté hovory od Chucka Norrisa.

Chuck Norris dokáže zhodiť koňa zo sedla.

Chuck Norris daktivoval bombu po výbuchu.

Chuck dokáže urobiť z USA USB.

Chuck Norris má letné sídlo na slnku.

Kto inému jamu kope, ten je u Chucka Norrisa na brigáde.

zozbieral Jeleň Rudolf

Postoj z nás robí pravých mužov a odvážne ženy

Rozmýšľal som koho osloviť na rozhovor do nášho oblastníka, keď mi na facebooku vybehol odkaz na Národný pochod za život. Keď som naposledy stretol **Faba (Fabián Novotný)** po pozdrave nasledovala jeho pozvánka práve na túto akciu... A tak sa mi naskytl vhodný tip, osloviť práve jeho, aby nám prezradil niečo viac zo svojich aktivít i súkromia.

O: Kde momentálne pracuješ a čomu sa venuješ v práci? Ako vyzerá Tvoj bežný pracovný deň?

F: Pracujem v jednom kresťanskom politickom hnutí, aby som nebol konkrétny a nerobil neplatenú reklamu. Môj oficiálny pracovný čas je od 08:00 do 16:00, ale sú v ňom časté výkyvy, keďže rôzne schôdze a rokovania sa konajú až po pracovnej dobe. Potom si to nahrádzam náhradným voľnom v iné dni a hlavne v lete.

Venujem sa spoločenským témam a problémom, ktoré trápia bežných ľudí – spoločenské problémy v našom meste, v okrese, v kraji, ale aj na Slovensku. Či už je to pri vybavovaní záležitostí na úradoch alebo bezprostredne v mieste, kde bývajú alebo otázok, ktoré trápia určitú komunitu či spoločnosť. Organizujem tiež rôzne akcie, ktoré sa snažia obohatiť kresťanskými hodnotami našu spoločnosť. Hlavným cieľom mojej práce je presadzovanie kresťanských hodnôt v politike, v spoločnosti aj v zahraničí.

O: Čomu sa venuješ na skautskej úrovni?

F: Som vodca 46. zboru Biela Nádej Krompachy, člen Podtatranskej skautskej oblasti a inštruktor SLSK. Čiže snažím sa plniť si povinnosti, ktoré mi z tohto plynú. Viediem zbor a pomáham realizovať zborové akcie, taktiež oblastné akcie – skautskú duchovnú „Kvapku“, ktorá sa koná v silvestrovskom období. Medzi ďalšie akcie, na ktorých sa podieľam patrí ukončenie skautského roka na Spišskom hrade a Púť na Mariánsku horu do Levoče. Chodím prednášať na Radcovské kurzy a na akcie, kde ma zavolajú a ak nás napadne niečo netradičné tak sa do toho radi púšťame ako to je najnovšie akcia Národný pochod za život.

O: Predstav nam aktivitu "Národný pochod za život" ?

F: Ide o impozantnú akciu, ktorá na Slovensku ešte v takom rozsahu nikdy nebola. Ide o najväčší pochod všeobecne v histórii Slovenska a o to je to krajšie, že to bude pochod za život tých, ktorí sa nevedia nijako brániť. Je to prvý Národný pochod za život. Bude sa konať 22. septembra 2013 v Košiciach.

Táto myšlienka vznikla u môjho kamaráta Roba, ktorý je na vozíčku, a ktorý momentálne prevádzkuje netradičný alternatívny informačný portál www.hlavnespravy.sk. Vďaka kňazovi Dušanovi Škurlovi bývalému kaplánovi zo Sekčova sa nám podarilo tento zámer presadiť na Konferencii biskupov Slovenska. Nevyzeralo to veľmi reálne predsa však Duch Svätý zapracoval a KBS to podporila a pustila sa do toho. Následne nás s Kahim (pozn. Martinom Kahancom) pozval k spolupráci na tomto projekte. Obaja sme prikývli a tým nabral tento projekt skautský význam, keďže dvaja z piatich členov hlavného tímu sú skauti. Kahi má na starosti programovú sekciu a ja organizačnú sekciu pochodu.

Po predbežných ohlasov očakávame účasť cez 50 000 ľudí s bohatým programom, ktorý začne už 21. septembra desiatkami workshopou a prednáškou na pro life a rodinné témy, skautským mestečkom a súťažami pre deti a mládež na námestí v Košiciach. Očakávame výdatnú pomoc našich roverov a roveriek z celého Slovenska.

Samotný pochod má začať v nedeľu 22. septembra 2013 o 14:00 na námestí pred Dómom sv. Martina a dĺžka trasy je cca 2,7 km. Práve pri zabezpečení samotného pochodu takej obrovskej masy ľudí je potrebná výdatná pomoc a ja potrebujem približne 300 pomocníkov na zvládnutie takéhoto davu, aby nevznikli kolízie a chaos. Ďalších asi 100 dobrovoľníkov je potrebných ako žhavičov, ktorí navodzujú atmosféru v dave a potom ďalších asi 100 na zabezpečenie ostatných aktivít a služieb. Čiže spolu min. 500 dobrovoľníkov, ktorí túto akciu musia zvládnuť a tu práve očakávame pomoc od našich skautov, aby väčšiu časť tvorili hlavne oni.

O: Aký je Tvoj názor na zapájanie sa skautov do týchto kampaní? Aká je podľa Teba ich úloha pri týchto akciách?

F: Skaut resp. rover to je služba. Služba hlavne iným nielen sebe. Čím viac zasejeme lásky okolo seba tým viacej získame naspäť, ale nielen pre seba, ale aj pre široké okolie a tým meníme svet k lepšiemu ako nás o to žiadal náš zakladateľ Bí-Pí. Skauti sú soľou zeme a my, keďže sme dali sľub, musíme toto poslanie ako prví plniť. Keď skauti stratia svoju chuť ideálov stratia zmysel svojho posolania a zaniknú a to je úloha, ktorá tkvie práve v pomoci pri týchto akciách.

O: Ako by si motivoval skautov, aby sa zapájali do verejných kampaní, kde je dôležité vyjadriť jasný postoj?

F: V našich skautských ideáloch vyznávame princíp pomoci silnejšieho slabšiemu a ochrany prírody, čiže života všeobecne. Skauti boli stáli pri ochrane života a ideálov v akejkolvek dobe, či v čase vojny alebo komunizmu, a preto museli aj trpieť a ich činnosť

bola v daných obdobiach zakázaná. Dnes máme opäť možnosť sa postaviť na stranu utláčaných a slabých, ktorí potrebujú pomoc silnejšieho. Vyjadrenie názoru navonok formuje charakter človeka a obrana skutočných hodnôt nás oblieka do rytierskeho brnenia, dáva nám zmysel žiť. Získavame hodnotu byť novodobým rytierom a nie nasladkastým manekýnom s odznáčikmi. *Postoj z nás robí pravých mužov a odvážne ženy.*

O: Aké sú podľa Teba silné a slabé stránky našej organizácie vo vzťahu komunikácie k verejnosti?

F: Každý normálny rodič chce vedieť, kde a ako jeho dieťa bude tráviť svoj život. A ak chceme, aby rodičia dávali deti do skautingu musíme im jasne podať informáciu, či sme zelení, modrí alebo ružoví. Častokrát sa stáva, že toto jasné posolstvo buď nevieme alebo nechceme podať pre verejnosť a tak rodič dá dieťa tam, kde to má v hodnotových veciach jasnú odpoveď. Žiaľ je škoda, že nevieme jasne komunikovať naše skautské princípy a hodnoty a pritom ich máme v našich stanovách, sľube a zákone. Problém je často v tom, že tie hodnoty sami skauti a žiaľ aj činovníci nežijú a tak vzniká komunikačná bariéra pri prezentovaní nášho bohatstva.

Silnou stránkou je, že máme obrovské bohatstvo a stačí ho len ponúknuť a nevymýšľať
niečo
prefarbené, zohyzdené
alebo
zmäččené.

Ja som prišiel do skautingu, keď som mal 16 rokov a mňa pritiahla práve náročnosť a nie nejaké polozubé pravidlá.

Mladí ľudia sú plní ideálov, odvahy a chute, sú nároční na okolie, ale i na seba a chcú byť iní, ale nechcú byť masou a to treba využiť. Buď príjmu ideu odviazanosti alebo ideu boja za hodnoty, ale neradi prijímajú „mačkopsa“. Buďme preto autentickí a neberme si sami naše skautské ideály, ale bojujme o nich a ponúkajme ich mladým – skutoční rytieri sa radi pridajú do nášho spoločenstva.

O: Aká je Tvoja osobná motivácia, čo Ti to dáva a čo Ti to berie, keď organizuješ veľké kampane ako sú Pochod za život, Misie, Tatrakor...?

F: Istotne Boh a jeho pokrm. Niekedy úplne priamo, niekedy cez ľudí, ktorých mi pošle ako tichých anjelov, aby ma o nejaký malý krôčik posunuli ďalej, na ktorý ja by som nikdy nenazbieral dostatok odvahy alebo chute. A potom je to moja rodina, moja manželka, zlaté deti, bratia skauti, moji priatelia a známi a v poslednej dobe aj pápež František.

Jedno viem isto a stále to všade hovorím skautom, čím viac sa rozdáte tým viac získavate a Boh stojí pri Vás.

Nebojte sa ísť niekedy aj na hranu svojich možností ak viete, že to Boh od Vás chce, ale hlavne nebuďte vlažní bezduchí a zaspatí „snilkovia“, ktorí ten obrovský dar, čo máme - náš život a čas iba preflákame s hlúposťami, ktoré

nás dennodenne obklopujú.

Najviac ma znechucuje nechť mladých pracovať na sebe a tie nekonečne výhovorky ako sa nedá žiť bez cigarety, či nejakého povyrazenia si alebo panáčka, pivka. Bí-Pí nás učil sebazáporom, a nie preto, aby skauti nenudili na akciách a táboroch, ale preto, že keď prídu zlomové chvíle na prahu dospievania a v dospelosti vedeli čeliť reálnym pokušeniam doby.

Ale aj napriek tomu všetkému dobro je silnejšie a každý má stále možnosť meniť svoj postoj a charakter. A tu už sme na rade my – bojovať - hlavne so sebou samým, aby som mal čistý zrak a srdce, ktoré ma povedie po správnych cestách v živote.

Boh Vám všetko odplatí už vo veľkej miere aj tu na tejto zemi. Garantujem Vám, že keď sa budeme snažiť takto žiť budete šťastní. Tak ako hovorí Bí-Pí v posolstve pre skautky: „Budete musieť ťažko pracovať, ale odmena Vás neminie“. A ja to dennodenne zažívam.

Zhovárал sa **Yan – Dávid Rikk**
foto: Fabov archív

Oblasťník VSO srdečne gratuluje a praje skautským párom na ich spoločnej ceste manželstvom veľa lásky, pokoja, trpezlivosti pri plnení manželských a rodinných výziev, napredovaní za nepominuteľným šťastím a pri výchove nových skautských činnovníkoch...

Plošo & Snehulienka

Tomáš Ploszek + Mirka Klimková

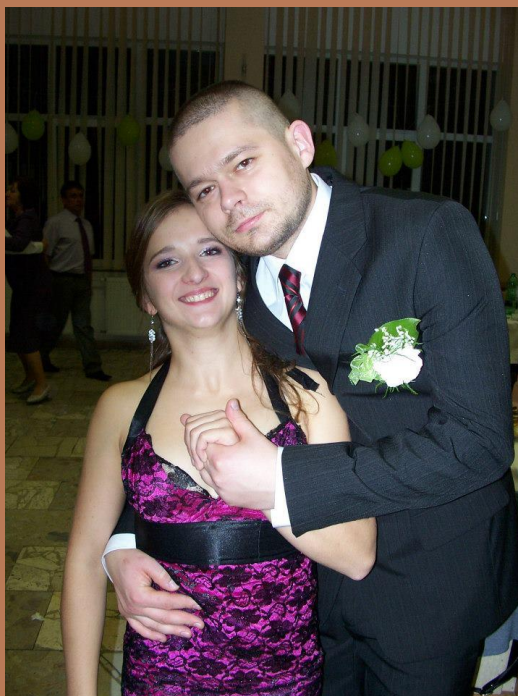
1. jún 2013

Pončo & Lupa

Michal Macák + Lucia Pacáková

25. máj 2013

Nemo & Dori

Marek Sedlák + Mária Lihosithová

25. máj 2013

SKAUTSKÝ TÝŽDEŇ V TAIZÉ 2013

28. JÚL – 4. AUGUST

*Drahí priatelia,
Rada pre Europe-Mediterranean Region
ICCS Vás už po piaty krát s radosťou
pozýva do Francúzska, do Taizé,
na tradičný skautský týždeň.*

O TAIZÉ

Taizé je malá dedinka v Burgundskom regióne vo Francúzsku, niekde medzi Lyonom a Dijonom. Táto dedinka je tiež domovom komunity Taizé – kresťanskej kláštornej komunity s približne 100 bratmi. Bratia sú z rôznych krajín a z rôznych kresťanských tradícií. Žijú, modlia sa a pracujú spoločne, zdieľajú, čo majú. Komunita ponúka jedinečnú skúsenosť ducha dôvery, otvorenosti, zdieľania, jednoduchosti, radosti. Svojou existenciou je Taizé znakom zmierenia medzi kresťanmi a rozličnými rozdelenými národmi.

Taizé je tiež miestom pre mladých z celého sveta. Každoročne, počas celého roka mnoho mladých ľudí navštevuje komunitu, aby spoločne strávili čas spolu bratmi. Podobne ako bratia, aj títo mladí vychádzajú z rôznych kresťanských tradícií (katolíci, protestanti, ortodoxní, atď). Obyčajne v Taizé ostávajú jeden týždeň (od nedele do nedele). Tiež žijú, modlia sa a pracujú spolu s ostatnými a s bratmi. Počas letných mesiacov prichádza každý týždeň niekedy tri-štyri tisíc mladých.

Pre viac informácií a fotografií navštívte našu domovskú stránku (www.facebook.com/scoutweek), kanál na youtube (<http://www.youtube.com/user/ScoutweekTaize/videos>) alebo napíšte organizátorom (anglicky): taize@iccs-em.org. Viac informácií - modlitby, piesne na stránkach Taizé: http://www.taize.fr/en_rubrique9.html.

Duchovno a storočnica.

Stretnutie skautov, skautských rodín, skautov Rádu svetla.

Púť k úcte sv. Anny

Divín, 26 - 27. – 28. júl 2013

253 rokov kaplnky - 233 rokov pútnického miesta

Piatok, 26. júla 2013

18:00 Modlitba posvätného ruženca na pútnickom mieste pri kaplnke sv. Anny.

18:30 Svätá omša na pútnickom mieste pri kaplnke sv. Anny.

Sobota, 27. júla 2013

18:00 Rozjímavý posvätný ruženec v kostole Všetkých svätých .

18:30 Svätá omša vo farskom kostole Všetkých svätých.

20:30 Krížová cesta skautov na divínsku Kalváriu – pútnici, skauti, skautské rodiny, skauti Rádu svetla.

23:00 Adorácia skautov – pútnici, skauti, skautské rodiny, skauti Rádu svetla.

24:00 Polnočná Svätá omša skautov na pútnickom mieste pri kaplnke sv. Anny.

Nedeľa, 28. júla 2013

6:00 Svätá omša v kostole Všetkých svätých

7:30 Rozjímavý posvätný ruženec v kostole Všetkých svätých

8:00 Svätá omša v kostole Všetkých svätých

9:30 Procesia od farského kostola Všetkých svätých na pútné miesto – kaplnka sv. Anny.

10:00 Slávnostná odpustová svätá omša pri kaplnke sv. Anny

Počas celej púte sa bude vysluhovať sviatosť zmierenia.

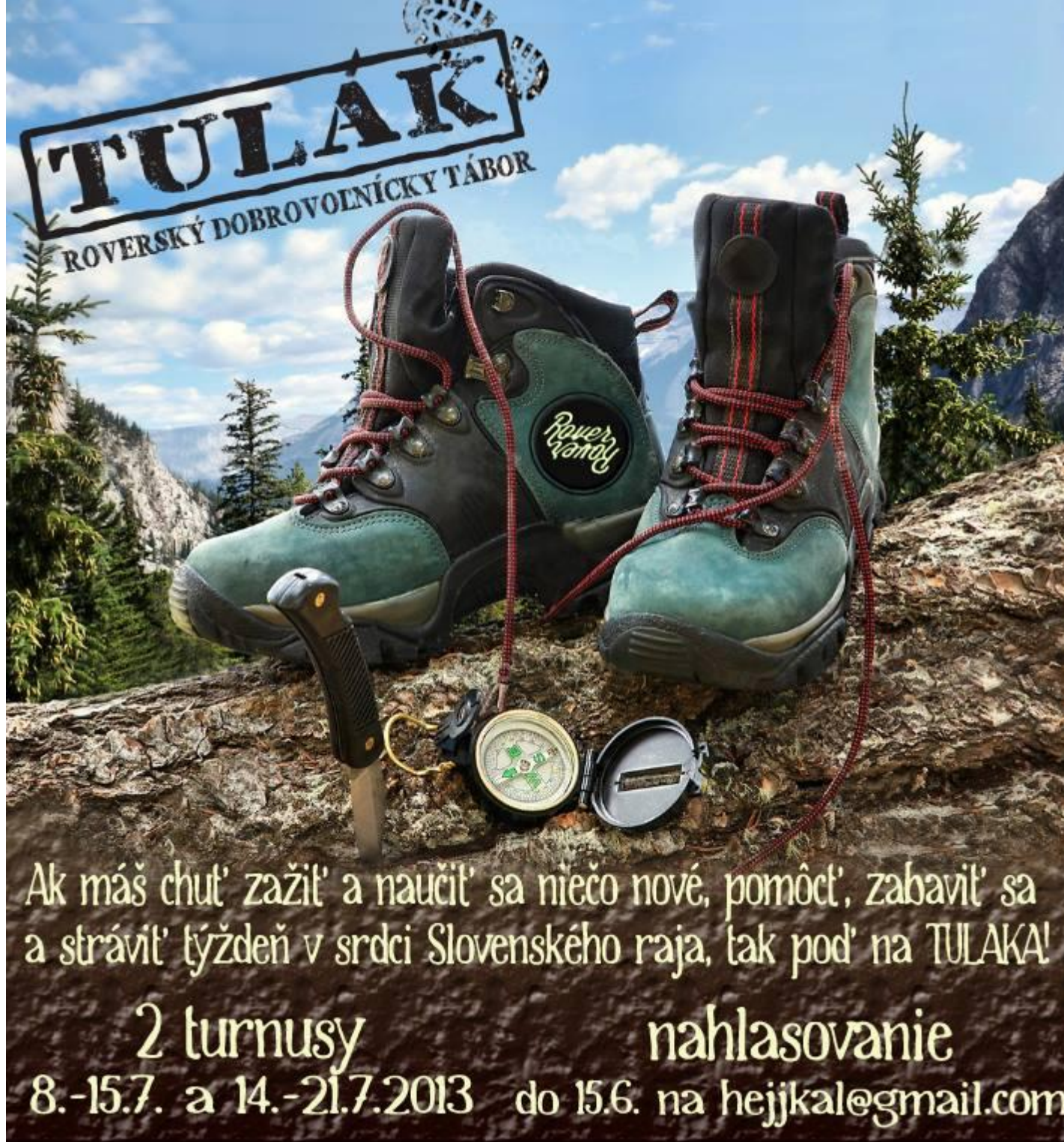
Sv. Anna, oroduj za nás.

Táborisko v hradnej záhrade v blízkosti kaplnky sv. Anny. - návrh aktivít

- Odkaz k storočnici – vloženie časovej schránky do muriva steny odkazov hradu Divín.
- Služba podľa potreby správcu farnosti.
- Služba, práce na kalvárii, pobožnosť krížovej cesty na kalvárii.
- Služba prvej pomoci pri kaplnke sv. Anny.
- Služba na uprataní priestoru po odpustkovej sv. omši pri kaplnke sv. Anny.

Vydal Slovenský skauting, Východoslovenská oblastná rada

Termín vydania: JÚN 2013

Nepredajné, len pre vnútornú potrebu. Neprešlo jazykovou úpravou.

Autori článkov:

Jana Vinterová - Juháska (68. zbor Biele Vraný Košice)

Mária Brezová - Yamayka (8. oddiel Jozefa Murgaša Kysak)

Magdaléna Žiaková - Madula (112. zbor Prameň Prešov - Sekčov)

Jeleň Rudolf (112. zbor Prameň Prešov - Sekčov)

Jozef Mikloš - Mufi (49. zbor Geronimo Prešov)

Michal Novák - Číňan (8. oddiel Jozefa Murgaša Kysak)

Zuzana Ďurišová - Zuzu (112. zbor Prameň Prešov - Sekčov)

Matej Kráľ - Kovi (112. zbor Prameň Prešov - Sekčov)

Jozef Lenarčíč - Cichy (120. zbor prof. Pavla Bileca Humenné)

Zuzana Stašková - Gummy (112. zbor Prameň Prešov - Sekčov)

Juraj Mrázik - Pištík (117. zbor sv. Františka z Assisi Horné Srnie - Nemšová)

Grafická & textová úprava:

Dávid Rikk - Yan (112. zbor Prameň Prešov - Sekčov)

Bankové spojenie:

Tatrabanka, pobočka Prešov,
kód banky 1100,

č. účtu 266 671 8114,
IČO: 37792725